

[Udenrigsministeren]

klare hr. Ib Christensen. Men altså den er der. Den er urørt. Den gælder. Der er ingen ændringer.

Når hr. Ib Christensen taler om sammenblanding af det udenrigspolitiske og det kommunitære, så er det ikke rigtigt. Udgangspunktet er det forskellige grundlag, det har været hele tiden. Det, der derimod er rigtigt, og som det vitterlig er muligt at forklare de fleste, er, at når vi f. eks. taler om at øge presset mod Sydafrika, så er det en rent udenrigspolitisk afgørelse. Når vi taler om, hvordan vi gør det ved hjælp af økonomiske sanktioner, så må vi også snakke kommunitært, for ellers kan vi ikke få disse sanktioner til at virke. Der er altså en række områder, der har berøringsflader begge veje.

Jeg har ikke haft lejlighed til i løbet af eftermiddagen at indhente Indiens reaktion på multifiberaftalen, men jeg ved én ting, der klart må være i Indiens interesse som i andre udviklingslandes interesse. Det må være den sikring af markedet og den stabilitet og den frihed for voldsomme omsving og udsving på markedet, som denne aftale også betyder.

Så skal jeg blot sige til hr. Steen Folke, der ikke rigtig kan lide min statistik om, hvordan vi stemmer i FN. Hvis det nu havde været omvendt, sådan at det viste sig, at vi var langt, langt mere enige i EF-kredsen end i den nordiske kreds, ville hr. Steen Folke så også have sagt: det kan vi ikke bygge spor på, man kan ikke bruge statistik til noget? Denne statistik viser ganske klart, og det kan man så bedømme, som man vil, at der er større enighed i den nordiske kreds, end der er i EF-kredsen. Det råber jeg ikke uden videre hurra for. Man kan bedømme det, som man vil, men det viser bare de faktiske tal.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Til hr. Gert Petersen vil jeg godt lige kommentere udtalelserne om fremskridtspartiets indstilling til EF-bureaukratiet, hvor hr. Gert Petersen prøvede at få det til at se ud, som om vi accepterede dette bureaukрати. Vi har sagt klart og tydeligt, at det gør vi ikke; og i stort omfang, til forskel fra hr. Gert Petersen og hans parti, arbejder vi også imod det. Vi går nemlig i markedsudvalget hver eneste fredag imod de ting, som giver mere bureaukрати, men må dér ofte konstatere, at SF og/

eller hr. Gert Petersen overhovedet ikke siger noget. Det er ikke nok bare at tale, der skal også gøres noget imod det.

Hr. Fuglsang taler om fiskeriet. Jeg har klart og tydeligt sagt, at vi er meget utilfredse med regeringens fiskeripolitik.

Med hensyn til udenrigsministerens meget vage forsøg på nu at få de monetære udligningsbeløb til at være noget, vi tager fat på i forbindelse med landbrugspriserne, så var det altså bare ikke det, udenrigsministeren lagde op til i november-december; da var det noget, der var betydelig mere indholdsfyldt. Men o.k., det væsentlige er, at det bliver løst, og vi går ud fra nu, at udenrigsministeren også vil sørge for at få realiteter ind til at tage fat på. Det er meget væsentligt.

Udenrigsministeren skal have lov at gå videre i historien med hele kongerækken, men man skal nu kun lære af de gode, man behøver ikke at tage de dårlige med og også lære af dem.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Først til hr. Jørgen Junior. Det er netop ikke nok kun at tale; der skal også stemmes. Det skal der altså om lidt, og dér vil hr. Jørgen Junior og hans parti stemme imod en dagsorden, som sigter mod at fjerne grundlaget for en forfærdelig masse af det bureaukрати, som findes i fællesmarkedet.

Jeg vil godt sige til udenrigsministeren, og det var det, der kaldte mig herop, at der er et enkelt punkt, hvor jeg ikke er helt tilfreds med svaret. Det var i spørgsmålet om Kommissionens planer. Jeg står her – for at gøre det helt klart – med »Meddelelse om udsigterne for den økonomiske og monetære union«, afgivet af Kommissionen, Bruxelles, den 17. november 1977, og på side 8 læser jeg: »Det er først og fremmest påkrævet, at behandlingen af de forslag, som Kommissionen allerede har forelagt med hensyn til harmonisering på skatteområdet, fortsættes i hurtigt tempo, for at de i så vidt omfang som muligt godkendes i løbet af 1978. Det drejer sig bl. a. om harmonisering af punktafgifter, som har givet anledning til en lang række tilfælde af konkurrencefordrejning. I øvrigt vil Kommissionen undersøge de øvrige foranstaltninger, der er nødvendige for oprettelsen af enhedsmarkedet.